

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobkyně: **JUDr. V. K.**, narozená dne -
bytem -

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 8. 2017, č. j.: 576 219 1600/315-LP

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 8. 2017, č. j.: 576 219 1600/315-LP, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2017, č. j.: 576 219 1600/315-LP, jímž byly zamítnuty žalobkyniny námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované, č. j.: R-27.6.2017-425/576 219 1600, ze dne 27. 6. 2017, kterým byl žalobkyni podle ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) přiznán od 25. 8. 2017 starobní důchod ve výši 19 214 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že v době ode dne 1. 11. 1986 do dne 31. 5. 1990 vykonávala zaměstnání u zaměstnavatele, jímž byl Městský výbor Socialistického svazu mládeže v Praze. Jí předložené doklady tuto skutečnost prokazují. Doba od 1. 11. 1986 do 31. 12. 1990 jí má být zhodnocena jako doba pojištění.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Doba ode dne 1. 11. 1986 do dne 31. 1. 1989 byla žalobkyni jako doba pojištění započítána. Žalobkyni nebyla započtena jako doba pojištění jen doba ode dne 1. 2. 1989 do dne 31. 5. 1990. Není dostatečně doloženo, že žalobkyni pracovní poměr u Socialistického svazu mládeže vznikl ani doba jeho trvání. Zaměstnanecký průkaz Socialistického svazu mládeže dobu trvání pracovního poměru v této organizaci vůbec nedokládá. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 31. 5. 2017 podala žalobkyně žádost o přiznání starobního důchodu ode dne 25. 8. 2017.
8. Z žalobkynina osobního listu důchodového pojištění vyplývá, že jí jako doba pojištění bylo započítáno období ode dne 1. 11. 1986 do dne 31. 1. 1989 jako doba péče o dítě, období ode dne 1. 2. 1989 do dne 31. 5. 1990 jí započítáno nebylo, období ode dne 1. 6. 1990 do dne 6. 6. 1990 bylo zahrnuto jako doba zaměstnání a období ode dne 7. 6. 1990 do dne 31. 12. 1990 bylo zohledněno jako doba péče o dítě.
9. Rozhodnutím žalované, č. j.: R-27.6.2017-425/576 219 1600, ze dne 27. 6. 2017 byl žalobkyni přiznán starobní důchod ve výši 19 214 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Součástí správního spisu jsou mj. potvrzení při změně zaměstnání (zápočtový list) ze dne 15.1.1991, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 3. 1994, č. j.: 19 C 431/93, platový výměr žalobkyně u Socialistického svazu mládeže ze dne 18. 11. 1986, žalobkynin osobní list důchodového pojištění zpracovaný dne 19. 6. 2017, zaměstnanecký průkaz žalobkyně a členský průkaz žalobkyně v Revolučním odborovém hnutí (dále jen „ROH“).
11. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
12. Všechny žalobkyniny námitky směřovaly proti neuznání výkonu zaměstnání ode dne 1. 11. 1986 do dne 31. 5. 1990 a nezhodnocení doby od 1. 11. 1986 do 31. 12. 1990 doby pojištění.
13. Ve věci je přitom podstatné, zda žalobkyně v jednotlivých měsících práci skutečně vykonávala, a to v odpovídajícím rozsahu zakládajícím účast na pojištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

14. Otázku výkonu zaměstnání rozdělil soud dle důkazní situace do dvou období. První období počíná 1. 11. 1986 a končí 30. 4. 1988. Druhé období počíná 1. 5. 1988 a končí 31. 5. 1990.
15. Pro první období má soud za prokázané, že žalobkyně výdělečnou činnost vykonávala. O této skutečnosti svědčí členský průkaz ROH, resp. v něm vylepené známky za uvedené období (členský příspěvek ROH pracujících činil 1 % čistého platu, srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j.: 3 Ads 88/2008 – 173, a ze dne 29. 8. 2007, č. j.: 3 Ads 89/2006 - 65); v uvedeném období činily žalobkyniny měsíční příspěvky částky v rozmezí od 22 do 40 Kč, což je pro účast na pojištění dostatečné.
16. Přesto žalovaná v hodnocení tohoto období nepochybila způsobem, který by měl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Při vydání prvoinstančního rozhodnutí neměla žalovaná k dispozici žalobkynin členský průkaz ROH, proto je v osobním listu důchodového pojištění období od 1. 11. 1986 do 30. 4. 1988 započítáno jako doba péče o dítě. K námitkám žalobkyně daný průkaz doložila a v napadeném rozhodnutí již žalovaná tento důkaz reflektovala. Žalovaná v námitkovém řízení nezpochybňovala, že žalobkyně v uvedeném období vykonávala výdělečnou činnost, avšak, jak uvedla, tato skutečnost není z hlediska uznané doby pojištění relevantní, jelikož celé dotyčné období bylo žalobkyni započítáno jako doba pojištění v plné výši, a to jak pro účely vzniku nároku na starobní důchod, tak pro účely stanovení procentní výměry starobního důchodu. Plné započítání předmětného období žalovanou má pro účely starobního důchodu za situace, kdy nelze za uvedené období zjistit vyměřovací základy, pro žalobkyni naprosto totožný efekt, jako by jí již prvoinstanční rozhodnutí dobu od 1. 11. 1986 do 30. 4. 1988 započítalo jako dobu výkonu zaměstnání. Soud proto z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nezrušil.
17. Pokud jde o druhé období počínající dnem 1. 5. 1988 a končící dnem 31. 5. 1990, nejsou důkazy dostatečné k tomu, aby bylo prokázano, že v uvedené době žalobkyně vykonávala v potřebném rozsahu výdělečnou činnost. Ze zaměstnaneckého průkazu ani z platového výměru opravdu nezbytně nevyplývá, že pracovní poměr vznikl, tím méně, jak dlouho trval a zda žalobkyně ve všech měsících vykonávala výdělečnou činnost v potřebném rozsahu. Z potvrzení o změně zaměstnání ze dne 15. 1. 1990 vyplývá, že žalobkyně byla zaměstnána v době od 1. 6. 1990 do dne 31. 12. 1990, k dřívějšímu období se vztahuje informace, že měla být jako zaměstnankyně převedena od právního předchůdce, avšak není nikterak zmíněno, v jakém období před 1. 6. 1990 měla žalobkyně výdělečnou činnost vykonávat; ani z konstatování, že žalobkyni bylo ke dni skončení pracovního poměru započítáno přes 15 roků do doby pracovního poměru, nelze spolehlivě dovodit vykonávání zaměstnání v období od 1. 5. 1988 do 31. 5. 1990. Pro uvedené období již žalobkyně neprokázala členské příspěvky, jež dříve platila ROH, jelikož poslední vylepená známka v jejím průkazu se vztahuje k příjmům za duben 1988. Nic průkazného do celé věci nepřináší ani usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 3. 1994, č. j.: 19 C 431/93, které ze skutkového hlediska obsahuje toliko žalobkynino tvrzení, avšak nikterak je důkazně nepodkládá; jedná se o procesní usnesení, jímž bylo řízení zastaveno.
18. Žalovaná tedy nepochybila, pokud období ode dne 1. 5. 1988 do dne 31. 5. 1990 nezapočetla jako dobu, po níž žalobkyně vykonávala v potřebném rozsahu zaměstnání.
19. Co se týká nezhodnocení období ode dne 1. 11. 1986 do dne 31. 12. 1990 jako doby pojištění, je třeba uvést, že žalobkyni byla většina této doby v plném rozsahu zhodnocena. Žalovaná žalobkyni nezapočetla jako dobu pojištění pouze dobu od 1. 2. 1989 do 31. 5.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

1990. Postup žalované je v souladu se zákonem. Jak uvedeno podrobněji výše, výkon zaměstnání žalobkyně nebyl v období od 1. 5. 1988 do 31. 5. 1990 prokázán, z toho období od 1. 2. 1989 do 31. 5. 1990 nemohlo být žalobkyni započítáno ani jako náhradní doba pojištění.

20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 28. srpna 2019

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně